

[Socialministeren.]

kasser, de er Medlemmer af. Dette kan man ikke naa ved at blive staaende ved Loven af 1932; der maa ske en betydelig Udbygning af hele Lovgivningen, inden vi naa saa vidt, at i alt Fald de allerfleste af de arbejdsløse gennem den forsikringsmæssige Hjælp kan faa dækket Størstedelen af den Tid, de kommer til at gaa ledige. Jeg maa derfor fastholde det rimelige i at gennemføre det Lovforslag, jeg har fremsat om Adgang for Arbejdsløshedskasserne til at udbetale en ekstraordinær Understøttelse.

Angaaende den Forhandlingsvilje eller manglende Forhandlingsvilje, som jeg skal have udvist i det andet høje Ting, vil jeg gerne sige, at de Ændringsforslag, der af Partiet Venstre blev stillet i Udvalget, og som jeg i alt Fald maatte faa den Opfattelse, at man stod meget fast paa, var af den Art, at jeg ikke kunde modtage dem. Et af de Ændringsforslag, hvor man stod mest stejlt, angik Spørgsmaalet om, hvorvidt begge Rigsdagens Finansudvalg skulde have med Administrationen af denne Lovgivning at gøre — jeg tænker her paa Loven om langvarigt arbejdsløse. Jeg kunde under ingen Omstændigheder modtage dette Ændringsforslag, fordi det i Virkeligheden bliver næsten umuligt at administrere Loven, naar to Finansudvalg af forskellig Sammensætning skal træffe Afgørelse af, hvad man maa gøre eller ikke gøre. Jeg ser imidlertid meget gerne, at der kommer Forhandlinger i Stand, og jeg skal gerne deltage i alle de Forhandlinger, man ønsker, og vise rimelig Imødekommenhed og Forhandlingsvilje, idet jeg dog gør opmærksom paa, at der maa tages et skyldigt Hensyn til, at Lovforslagene er oversendt fra det andet høje Ting med saa stort et Stemmetail, som de der har faaet.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Unmack) talte om Mangelen paa Arbejdskraft paa Landet. Det Problem har ogsaa været drøftet under Forhandlingerne i Folketinget. Jeg skal her kun gentage lidt af det, jeg udtalte under Forhandlingerne om dette Emne. Indvandringen fra Land til By er jo af gammel Dato, den har fundet Sted i mange, mange Aar. Forskellen er blot den, at nu eksisterer ikke mere Adgangen til at rejse ud af Landet. Nu finder hele Forskydningen af Arbejdskraften fra Land til By Sted herhjemme; medens den tidligere var delt mellem Udvandrere og dem, der drog til Byerne, har vi nu hele Presset i Byerne. I det Udvalg under Socialministeriet, som har drøftet disse Problemer, har man ment, at der ikke af

Hensyn til denne Indvandring var nogen som helst Anledning til at ændre Socialloven. Det viser sig altsaa, at der tales og skrives meget mere om denne Indvandring, end der er Anledning til. Jeg tror, man skal lade være med at overdrive Troen paa, at der faktisk skulde være Mangel paa Arbejdskraft ude paa Landet.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds brugte om Arbejdsløshedsproblemet i al Almindelighed det Udtryk: „saa længe Regeringen driver den Erhvervspolitik, man driver“. Jeg kan maaske med nogen Ret sige, at netop den Erhvervspolitik, Regeringen i Øjeblikket driver, og som blandt andet giver sig Udslag i, at vi ikke faar Adgang til at producere saa mange Færdigvarer, som man i alt Fald fra Industriens, fra Byerhvervenes Side kunde ønske, fordi Omsætningen af Landbrugets Produkter medfører visse Konsekvenser, ikke er helt uden Skyld i den stigende Arbejdsløshed. Det er ikke saa helt nemt at komme til Bunds i dette Problem; man kan ikke blot sige, at det er Regeringens Erhvervspolitik, som er Skyld i Arbejdsløsheden, det er helt andre Forhold, som her spiller ind.

Jeg vil udtale Haabet om, at det maa lykkes at opnaa Enighed om en Gennemførelse af de foreliggende Lovforslag, og jeg vil navnlig henstille, hvis en saadan Henstilling kan bære nogen Frugt, at Lovforslaget om Arbejdsløshedskassernes Adgang til at udbetale ekstraordinære Understøttelser gennemføres inden Jul, saa at denne Lov kan faa nogen Virkning. At enes om den længere hen paa Foraaret, naar der ikke er saa meget Brug for den, som der er nu, er der ikke ret megen Mening i.

Stensballe: Den højtærede Minister sagde, at han ikke kunde være bundet til at undlade at foretage Ændringer i Arbejdsløshedsloven. Nej, men det, som jeg har talt om, er den rent sporadiske Ændring: saa en lille Ændring, og saa en anden lille Ændring, saaledes som vi har kendt det tidligere. Det skulde vi være fritaget for nu, saaledes som Loven blev gennemført for 2—3 Aar siden. Men naturligvis kan der komme Ændringer, som er nyttige baade for den ene og den anden Part, og en samlet Overvejelse af saadanne Forslag har vi ikke noget imod at deltage i. Jeg tror ogsaa, det fremgik af mine Udtalelser. Men i hvert Tilfælde er der een Ting, som jeg mener maa fastholdes, og det er, at der ikke derigennem paaføres det offentlige større Udgifter. Det maa